

nemlig indlade sig i nogen Forhandling med det ærede Medlem for Sakskebning (Rørdam) — det anonyme Brev nemlig ser jeg ikke kan tyde paa, at jeg ikke forstod at omgaas Pen og Blæk; for jeg fik den Opfattelse — men den er maaske forkert — at det ærede Medlem af Brevet havde faaet det Indtryk, at vedkommende anonyme Forfatter havde taget det alvorligt, der stod i Finansudvalgets Betænkning. Men det er jo ikke noget Bevis for, at jeg ikke forstaaer at omgaas Pen og Blæk, tværtimod.

Men jeg skal, som sagt, ikke opholde mig ved, hvad det ærede Medlem i øvrigt kom ind paa, ud over dette, at jeg skulde afgive et bestemt Svar, ja eller nej, paa et bestemt Spørgsmaal angaaende Kasse-revisorernes Betænkning. Jeg behøver ikke at svare hverken ja eller nej; jeg kan henvise det ærede Medlem til, hvad jeg sagde baade første Dag, jeg havde Ordet og ogsaa i Gaar. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg ikke kan se, at dette, at jeg forudsætter og Finansudvalget forudsætter, at der for Revisorerne den Gang, de eftersaa Kassen, havde ligget Bevis for, at Bahnson heftede personlig for 70,000 Kr., i mindste Maade kunde betragtes som fornærmende, end sige ærefornærmende for de to Kasserevisorer. Dette, at man siger, at naar de have givet den Erklæring, der er aftrykt her, saa maa der have foreligget et Bevis for Hr. Bahnsons Forpligtelse, det er saa sandt ikke ærefornærmende for dem. Hvis man forudsatte det modsatte, kunde jeg forstaa det. Hvis man forudsatte, at de kunde afgive en saadan Erklæring, uagtet der ikke forelaa Bevis for, at Bahnson heftede personligt for det Beløb, som ellers manglede, hvis man havde i mindste Maade antydnet noget i den Retning, saa havde det ærede Medlem haft nogen Ret til at komme og sige, at Udvalget havde udtalt sig, jeg vil ikke sige ærefornærmende, men paa en Maade, som kunde misforstaaes. Men her er selvfølgelig ikke noget som helst at misforstaa. Udvalget har ikke i mindste Maade villet sigte de to hæderlige Mænd for at have skrevet under paa noget, som ikke var rigtigt. Nej, vi have netop forudsat, at det var rigtigt, og det staaer udtrykkelig i Betænkningen, og det har jeg sagt baade den første Dag og igen i Gaar.

Jeg kommer da til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det ærede Medlem gjorde jo den Bemærkning, som jeg for Resten kan

være udmærket tilfreds med, at han vil fralægge sig enhver som helst Forbindelse med et vist Højreblad. Jeg behøver vist ikke at fralægge mig nogen som helst Forbindelse med dette Blad. Der er vist ingen, der antager, jeg har det. Jeg forstod nu heller ikke det ærede Medlem saaledes, at han mente, jeg skulde have det. Han sagde vist, at jeg kunde finde mange Oplysninger, naar jeg ledte i det Blad. Jeg tror, jeg skal lede længe, inden jeg opnaar at finde Oplysninger af en saadan Natur, at det gaar an at meddele dem her i Tinget.

Ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds havde et bestemt Spørgsmaal at stille til Ordføreren. Hvis jeg forstod det ærede Medlem rigtig, vilde han have at vide, om det virkelige forholdt sig saaledes, at Bahnson havde søgt om et Laan paa 140,000 Kr. Ja, det ærede Medlem mener ganske vist — og deri er han jo enig med det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) — at jeg hverken kan læse eller skrive tilstrækkelig, saa det kan jo være, jeg har læst forkert, naar jeg ud af min Læsning har faaet den Opfattelse, at Bahnson har søgt om de 140,000 Kr. Jeg skal da med den højtærede Formands Til-ladelse oplæse et Par Linier af den Skrivelse, Højesteretssagfører Shaw den 1. November 1889 tilstillede Bestyrelsen for Centralkomiteen. Efter at han der først har nævnt, at han i Anledning af det Hverv, der er overdraget ham med Hensyn til Anbringelse af Komiteens Midler i Prioriteter i Stedet for i Obligationer, har gennemgaaet en Række Prioriteter — der har altsaa, som jeg har tilladt mig at sige, været flere Begæringer — gør han opmærksom paa, at han ogsaa for Hans Eks-celence Krigsminister Bahnson skal ordne et Prioritetsforhold, og saa hedder det videre — maa jeg læse ordret —: „Der ønskes helst i Ejendommen 145,000 Kr. à 4 pCt. Men noget mindre vil formentlig ogsaa blive accepteret, f. Eks. 140,000 Kr. Under 130,000 Kr. ved jeg i alt Fald, at hans Eks-celence ikke vil kunne bruge“. Ja, jeg kan ikke læse det anderledes — men nu har jeg altsaa læst det op; og det er til det ærede Medlems behagelige Studium — end at det er Hans Eks-celence Krigs-ministeren, der har ønsket helst at faa 145,000 Kr., at han ikke kan klare sig med mindre end 130,000 Kr., men at han maaske kan acceptere et Tilbud paa 140,000 Kr. Og det har han jo ogsaa faaet. Saaledes har jeg i alt Fald læst